

усіх видів діяльності підприємства та дозволяють йому отримувати прибутки. Існує безліч підходів до визначення сутності фінансових ресурсів підприємств, але всі вони зводяться до того, що це частина грошових коштів підприємства, що формуються в процесі розподілу і перерозподілу національного багатства, внутрішнього валового продукту і національного доходу. Вони акумулюються за рахунок власного, позиченого й залученого капіталу, перебувають у розпорядженні суб'єкта господарювання і є необхідними для виконання ним фінансових зобов'язань, здійснення витрат з метою забезпечення процесу розширеного відтворення та отримання прибутку від виробничо-господарської діяльності.

Доцільним є створення ефективної системи управління фінансовими ресурсами на підприємстві, що буде сприяти відновленню їх конкурентоспроможності, збільшенню добробуту власників, більш швидкому оновленню основних засобів тощо. В комплексі це дозволить забезпечити платоспроможність та відповідний рівень рентабельності компанії. Основною умовою формування даної системи є наявність висококваліфікованих кадрів, які зможуть забезпечити якість прийняття оптимальних управлінських рішень.

Література

1. Фінансова діяльність суб'єктів господарювання : навч. посібн. / О.В. Кнейслер, І.С. Гуцал, О.Р. Квасовський, Н.Я.Спасів. – Тернопіль: Вектор, 2016.
2. Управление финансовыми ресурсами / И.А. Бланк. – М.: Омега-Л: Эльга, 2013. – 767 с.
3. Ковалев А.С., Кочановская О.М. Методические подходы к формированию системы управления финансовыми ресурсами предприятия // Финансовые исследования. – 2016. – №13
4. Юзвович Л.И., Вертипрахова Е.П. Современная дефиниция финансовой политики предприятия в системе корпоративного управления // Фундаментальные исследования.– 2014 – №5.
5. Макарова В.И., Явкина М.Г. Анализ и планирование финансового состояния в системе управления формированием инвестиционных ресурсов промышленного предприятия // Вестник Волжского университета им. В.И. Татищева.– 2011. – №24.

Пегусова А., Посилкіна О.В.

Національний фармацевтичний університет, Харків, Україна

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЛОГІСТИКИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Зовнішньоекономічна логістика спрямована на оптимізацію товаропотоків, що виходять за межі держави, в якій функціонує підприємство [1].

Завданнями зовнішньоекономічної логістики підприємства є:

- оптимізація руху матеріальних, фінансових та інформаційних потоків, що виходять за межі підприємства і за межі держави;
- підвищення якості логістичного сервісу підприємства, в тому числі й транспортно-експедиційного обслуговування;
- підвищення конкурентоспроможності продукції підприємства на міжнародному ринку за рахунок зниження логістичних витрат [2].

Ускладнення ринкових відносин і посилення конкуренції сьогодні призводить до трансформації логістичних систем, що виражається в таких тенденціях:

- зростанні швидкості, інтенсивності та складності матеріальних й інформаційних потоків, ускладненні інформаційних та фінансових взаємовідносин між логістичними партнерами;

- скороченні кількості ланок логістичних систем, зменшенні кількості організаційно-економічних відносин у логістичних системах, але зростанні їх складності;
- зниження надійності логістичних ланцюгів, тому що у виробництві та дистрибутивних мережах практично зникають страхові запаси [3].

Наслідком таких тенденцій є підвищення потенційної нестійкості логістичної системи. Для підвищення її стійкості та надійності при досягненні стратегічних цілей бізнесу необхідна подальша інтеграція як всередині самої системи, так і з динамічним зовнішнім середовищем.

В умовах глобалізації економіки, розвитку міжнародних логістичних процесів актуальним є впровадження інтегрованих логістичних систем, які функціонують в режимі реального часу, що допомагає оптимально організувати бізнес-процеси управління сучасними підприємствами за їх межами. Теоретичною основою організації подібних логістичних систем є концепція електронного обміну даними (рисунки).

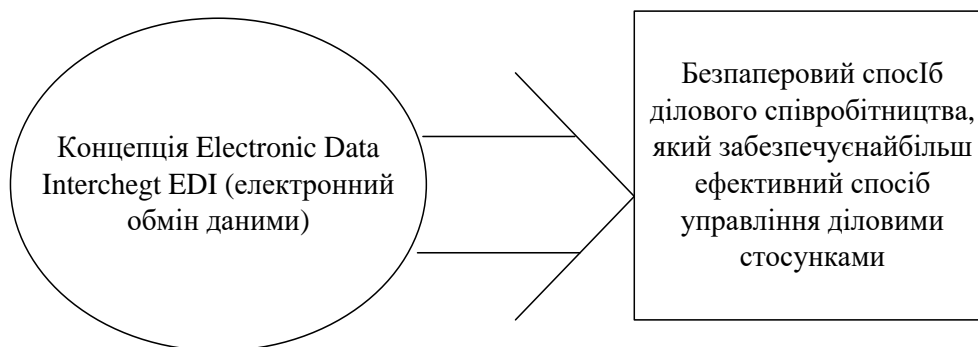

Рис. Концепція електронного обміну даними [4]

До основних причин переходу підприємств до EDI є:

1. Розширення ринків. Підприємства мають намір завоювати нові сегменти ринку.
2. Привернення уваги потенційних клієнтів. Підприємства ставлять мету бути більш доступним для своїх партнерів та клієнтів.
3. Підвищення рівня активності. Підприємства намагаються поліпшити якість і швидкість бізнес-процесів між підприємством, клієнтами та партнерами.
4. Нові послуги та товари. Підприємство за допомогою Інтернет хоче запропонувати клієнтам і партнерам нові послуги та товари.
5. Поліпшення ділових взаємовідносин. Можливість одержання інформації в реальному часі за допомогою використання електронного обміну даними збільшує прибуток кожного учасника інтегрованих логістичних систем.
6. Зниження витрат за рахунок переведення бізнес-процесів в електронну форму [3].

Література

1. Економічна стратегія фірми / Під. ред. А.П. Градова. – СПб.: Спец. літ., 2009. - 414 с
2. Карлоф Б. Деловая стратегия / Пер с англ.; Науч. ред. и авт. послесл. В.А. Приписнов. - М.: Экономика, 2011. -239 с.
3. Смирнов І.Г. Логістика у зовнішньоекономічній діяльності: Навч. пос. / За ред. І.І. Дахна. – К.: ЦУЛ, 2009. – С. 65-150.
4. Кретов И.И., Садченко К.В. Логистика во внешнеторговой деятельности: Учеб.-практ. пособие. – М.: Дело и Сервис, 2013. – 191 с.